

Sygnatura akt II K 23/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Anna Wołosecka - Berk

Protokolant : Emilia Kosztowniak

po rozpoznaniu dnia 11 kwietnia 2017 roku, 06 czerwca 2017 roku, 18 lipca 2017 roku, 26 września 2017 roku, 09 stycznia 2018 roku, 20 lutego 2018 roku sprawy karnej

M. S. (1)

syna K. i M. z domu K.

ur. (...) w L.

oskarżonego o to, że:

w dniu 09 listopada oraz 23 grudnia 2015 roku działając czynem ciągłym w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, podczas odbywania kary pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w K., woj. (...), przed organem powołanym do rozstrzygania przewinień dyscyplinarnych, w skargach kierowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości w W. Departament Wykonywania Orzeczeń i Probacji, fałszywie oskarżył funkcjonariuszy Zakładu Karnego w K. w osobach plut. J. P., st. kpr. S. P., st. sierż. sztab. P. M., sierż. K. T., plut. K. J. (1), sierż. P. F., sierż. T. F. oraz R. C. o to, że w trakcie wykonywania swoich obowiązków służbowych przyjmowali korzyści finansowe, zajmowali się dystrybucją narkotyków i innych środków odurzających, a także bezprawnie używali wobec osadzonego siły fizycznej

tj. o czyn z art. 234 kk w zw. z art. 12 kk

I. oskarżonego **M. S. (1)** uznaje za winnego tego, że w dniu 23 grudnia 2015 roku we W. , woj. (...), przed organem powołanym do rozstrzygania przewinień dyscyplinarnych - Ministrem Sprawiedliwości, w piśmie fałszywie oskarżył funkcjonariuszy Zakładu Karnego w K. w osobach plut. J. P., st. kpr. S. P., st. sierż. sztab. P. M., sierż. K. T., plut. K. J. (1), sierż. P. F., sierż. T. F. oraz R. C. o to, że w trakcie wykonywania swoich obowiązków służbowych przyjmowali korzyści finansowe, zajmowali się dystrybucją narkotyków i innych środków odurzających, a także bezprawnie używali wobec osadzonego siły fizycznej, to jest o popełnienie przewinień dyscyplinarnych, to jest czynu z art. 234 kk i za to na podstawie art. 234 kk wymierza mu 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej w K. adw. P. G. kwotę 883,23 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

III. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych, a wydatki poniesione w sprawie zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IIK 23/18

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Oskarżony M. S. (1) w okresie od 26.06. 2015 roku do 26.11.2015 roku przebywał w zakładzie Karnym w K., a następnie odbywał karę w Zakładzie Karnym we W..

W dniu 9 listopada 2015 roku oskarżony sporządził pismo adresowane do Ministerstwa Sprawiedliwości w W. w którym zawarł zarzuty co do postępowania funkcjonariuszy Zakładu Karnego w K. wskazując , iż przyjmują oni korzyści majątkowe, zajmowali się dystrybucją narkotyków i innych środków odurzających a także bezprawnie używali siły fizycznej wobec niego.

W dniu 23 grudnia 2015 roku pismo zawierające takie same zarzuty oskarżony przesłał do Ministra Sprawiedliwości.

W związku z przedmiotowymi pismami przeprowadzone zostało postępowanie wyjaśniające w którym ustalono , iż w obu pismach wskazano na działania plut. J. P., st. kpr. S. P., st. sierż. sztab. P. M., sierż. K. T., plut. K. J. (1), sierż. P. F., sierż. T. F. oraz R. C. , postępowanie to nie potwierdziło zasadności stawianych zarzutów.

Przesłuchani w sprawie funkcjonariusze Służby Więziennej , których przedmiotowe pisma dotyczyły zaprzeczyli aby zaistniały okoliczności o jakich w pismach mowa .

/dowód: kopie pism oskarżonego k 2-4

pismo Dyrektora Zakładu Karnego w K. k.6

pisma Okręgowego Inspektoratu Służby Więziennej k.7,14,29

sprawozdania z postępowania wyjaśniającego k 8-11, 15-19

notatki służbowe k 23-24,26-27,30-33

zeznania świadków : E. H. k 34-35, 247

K. J. (2) k 41-42, 244-245

P. F. k.46-47,245

J. P. k.51-52, 245 odwrót

K. T. k.56-57, 245-246

S. P. k 61-62, 246

P. M. k 70-71, 246

R. C. k75-76, 314

T. F. k 89-90, 246 odwrót

J. K. k 99-100, 246 odwrót

B. L. k.109-110, 246-247

M. O. k 112, 247

Ł. H. (1) k.103-104, 280 /

W okresie pobytu oskarżonego w Zakładzie Karnym w K. monitoring obejmował tylko jedną z cel mieszkalnych w której przebywał oskarżony , jednak zapis z monitoringu został automatycznie zniszczony po 7 dniach.

/dowód: pismo Dyrektora ZK w K. k 210/

Oskarżony M. S. (1) przesłuchiwany był w charakterze świadka w sprawie PK I WZ Ds. 14.2016 dotyczącej przestępstw popełnionych na terenie Zakładu Karnego nr 1 we W.. W okresie odbywania kary w Zakładzie Karnym we W. oskarżony skierował w dniu 26 grudnia 2016 roku pismo do Prokuratury Krajowej w którym wskazał, iż pod jego adresem kierowane są groźby i wnosił o zapewnienie mu bezpieczeństwa.

/dowód: pisma : z dnia 20 stycznia 2017 roku k. 243,

z dnia 26 maja 2017 roku k. 271,

z dnia 21 czerwca 2017 roku k. 299

odpisy protokołów k. 272-273, 274

pismo z dnia 7.11.2017 roku k. 378

pismo M. S. z dnia 26.12.2016 roku k. 425/

Oskarżony był uprzednio wielokrotnie karany.

/dowód: karta karna k. 128-129, 237-238, 394-395/

Oskarżony M. S. (1) stojący pod zarzutem popełnienia czynu z art. 234kk w zw. z art. 12 kk nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, potwierdził, iż sporządził pisma których dotyczy zarzut i wyjaśnił, że zdarzenia o jakich wskazał w pismach miały miejsce .

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina oskarżonego M. S. (1) odnośnie zarzucanego mu czynu w kształcie jak to przyjęto w części dyspozytywnej wyroku nie budzi wątpliwości.

Oskarżony stanął pod zarzutem popełnienia czynu z art. 234kk w zw. z art. 12 kk przy czym działanie oskarżonego miało polegać na fałszywym oskarżeniu funkcjonariuszy Zakładu Karnego w K. przed organem powołanym do rozstrzygania przewinień dyscyplinarnych, oskarżenia te zawarte były w pismach z dnia 9 listopada i 23 grudnia 2015 roku.

Sąd uznał, iż w zakresie pisma z dnia 9.11.2015 roku nie można uznać aby doszło do popełnienia czynu z art.234 kk albowiem pismo to adresowane było do Ministerstwa Sprawiedliwości a podmiot ten jako organ administracji rządowej nie jest organem powołanym do rozstrzygania przewinień dyscyplinarnych , nie jest wymieniony w ustawie o służbie więziennej jako uczestniczący w postępowaniu dyscyplinarnym.

Kolejne pismo z dnia 23.12.2015 roku adresowane było imiennie do Ministra Sprawiedliwości, który na mocy art. 231 ust. 8 pkt 1 ustawy z dnia 09 kwietnia 2010 roku o Służbie Więziennej roku pełni rolę wyższego przełożonego dyscyplinarnego w stosunku osób zajmujących stanowiska kierownicze w przepisie tym wskazanym, wprawdzie pokrzywdzeni w niniejszej sprawie do osób tych nie należą , jednak nie budzi wątpliwości iż Minister Sprawiedliwości wskazany jest w ustawie jako rzecznik dyscyplinarny co powala na uznanie, iż znajduje się on w hierarchii organów uprawnionych do orzekania lub prowadzenia postępowania w zakresie deliktów dyscyplinarnych - uprawnienie to wynika wprost z dyspozycji art. 240 ust. 2 w/w ustawy stanowiącej, iż wyższy przełożony dyscyplinarny może wszcząć lub przejąć do prowadzenia postępowanie dyscyplinarne przed wydaniem orzeczenia , jeżeli w jego ocenie jest to konieczne z uwagi na charakter sprawy.

Nie ulega zdaniem Sądu wątpliwości , iż działanie oskarżonego wyczerpywało ustawowe znamiona występku z art. 234 kk albowiem oskarżony miał świadomość ,iż stawiane przez niego zarzuty nie polegają na prawdzie. W złożonych zeznaniach świadkowie (w tym jeden z osadzonych – Ł. H.) zaprzeczyli aby okoliczności podnoszone w piśmie z dnia 23.12.2015 roku miały miejsce , postępowanie sprawdzające również nie wykazało aby zarzuty polegały na prawdzie.

Świadek K. J. (1) zeznał, iż w chwili kiedy miało dojść do pobicia oskarżony przebywał w jednoosobowej celi, która była monitorowana, świadek zaprzeczył aby proponował oskarżonemu zakup narkotyków lub innych środków, podał też iż oskarżony był osadzonym sprawiającym kłopoty wychowawcze w związku z czym kierowane były wnioski o ukaranie. Okoliczności te potwierdził również świadek P. F., J. P., P. M. oraz R. C. . Z kolei świadkowie K. T. i S. P. podawali, iż pracowali na innych oddziałach niż te na których przebywał oskarżony , nie kojarzyli aby mieli z nim kontakt. Świadek T. F. zeznał, iż pełnił służbę na oddziale na którym przebywał oskarżony, jednak M. S. nie zgłaszał żadnych uwag co do postępowania funkcjonariuszy , natomiast o stawianych zarzutach świadek dowiedział się gdy wszczęte zostało postępowanie wyjaśniające.

Wskazać należy, iż postępowanie dowodowe uzupełnione w toku rozprawy głównej również nie potwierdziło aby zaistniały zdarzenia w postaci przyjmowania korzyści majątkowych, dystrybucji narkotyków i innych środków odurzających a także bezprawnego użycia siły fizycznej wobec oskarżonego. Sąd uzyskał odpisy wnioskowanych przez oskarżonego protokołów przesłuchania go w charakterze świadka w innej sprawie a także kopie pism kierowanych do innych organów na które to dowody powoływał się oskarżony. Podnoszone przez oskarżonego w wyjaśnieniach zarzuty dotyczyły funkcjonariuszy innej jednostki penitencjarnej, uzyskane informacje wskazują , iż nie było prowadzone postępowania karne w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstw przez funkcjonariuszy Zakładu Karnego w K. . Jednocześnie wskazać należy, iż z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż oskarżony nie zgłaszał na bieżąco wystąpienia sytuacji naruszających jego prawa , bezpośrednio po tym jak według niego zdarzenia te miały mieć miejsce. Dla rozstrzygnięcia mniejszej sprawy nie mogą mieć również znaczenia okoliczności związane z innymi postępowaniami prowadzonymi w odniesieniu do funkcjonariuszy innych jednostek penitencjarnych albowiem sprawy te należy traktować odrębnie.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 234 kk i na podstawie tego przepisu wymierzył 3 miesiące pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego, a także stopień społecznej szkodliwości czynu. Oceniając pobudki i motywy jakimi kierował się oskarżony wskazać trzeba, iż zasługują one na szczególną dezaprobatę albowiem stawiane zarzuty miały bardzo poważny charakter, ich potwierdzenie oznaczałoby popełnienie przestępstwa i utratę pracy przez funkcjonariuszy , pokrzywdzeni musieli uczestniczyć w czynnościach wyjaśniających, składać wyjaśnienia na piśmie. Oskarżony był uprzednio wielokrotnie karany , mimo tego podjął działania wskazujące na całkowite lekceważenie porządku prawnego, brak krytycznego stosunku do poprzednio popełnionych przestępstw.

Nie ulega wątpliwości , iż osadzeni w sytuacji gdy naruszane są ich prawa mają możliwość składania wniosków i skarg do odpowiednich organów , jednak uprawnienie to nie może być rozumiane jako możliwość stawiania dowolnych zarzutów nie mających pokrycia w rzeczywistości.

Zdaniem Sądu orzeczone kara spełni swoje wymogi prewencyjne i jest współmierna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 624§1kpk.